

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พฤติกรรมการใช้ชีวิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ย่านรังสิต จังหวัดปทุมธานี” เป็นการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยขอบเขตเนื้อหาของการศึกษานี้ประกอบด้วย ด้านปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ คณะ และชั้นปี ด้านพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ด้านประเภทของที่พักอาศัยเอกชน ด้านความสัมพันธ์แบบเพื่อน ด้านความสัมพันธ์แบบคนรัก ด้านพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน ด้านพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้คือ

1. เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชน
3. เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักศึกษาที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก ของนักศึกษาที่พักในที่พักอาศัยเอกชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ของนักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ย่านรังสิต จังหวัดปทุมธานี จำนวน 384 คน ได้ผลดังนี้ นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 มากกว่าชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และส่วนใหญ่ศึกษาอยู่คณะนิเทศศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ บริหารธุรกิจ ตามลำดับ
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มเข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนจนถึงปัจจุบัน ได้ผลดังนี้ โดยส่วนใหญ่ปัจจุบันนักศึกษาเรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 เริ่มมาพักในที่พักอาศัยเอกชนเป็นครั้งแรก ขณะเรียนอยู่ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 และส่วนใหญ่ นักศึกษาพักในที่พักอาศัยเอกชนมากกว่า 4 ภาคการศึกษา โดยนักศึกษาที่พักในที่พักอาศัยเอกชนเป็นระยะเวลา 2

ภาคการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น นักศึกษาที่พักในที่พักอาศัยเอกชนเป็นระยะเวลา 3 ภาคการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยลดลง นักศึกษาที่พักในที่พักอาศัยเอกชนเป็นระยะเวลา 4 ภาคการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น และนักศึกษาที่พักในที่พักอาศัยเอกชนเป็นระยะเวลามากกว่า 4 ภาคการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ได้ผลดังนี้ โดยภาพรวม นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน อยู่ในระดับบ่อยครั้ง โดยพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่อยู่ในระดับสม่ำเสมอคือ การมีเพื่อนสนิทส่วนใหญ่เป็นเพื่อนเพศเดียวกัน ส่วนพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่อยู่ในระดับบ่อยครั้งคือ การเข้านอนดึกหลังเที่ยงคืน การอยู่ในที่พักอาศัยเอกชนในช่วงตอนเย็นของวันจันทร์-ศุกร์ การมาเข้าเรียนทันเวลาเริ่มเรียน การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกันเมื่อนักศึกษามีเวลาว่าง การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน การนัดพบกันเป็นกลุ่ม การชอบทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ การอยู่ในที่พักอาศัยเอกชน ช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ และการมีเพื่อนมาเยี่ยมเยียนที่ที่พักอาศัยเอกชน ส่วนพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนในระดับบางครั้งคือ การมีเพื่อนสนิทส่วนใหญ่เป็นเพื่อนต่างเพศ การมักทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทต่างเพศเมื่อมีเวลาว่าง การมาเข้าเรียนไม่ทันเวลาเริ่มเรียน และนักศึกษาแทบจะไม่เคยมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนคือ การเข้านอนแต่หัวค่ำ

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประเภทที่พักอาศัยเอกชนของนักศึกษา ได้ผลดังนี้ ที่พักอาศัยเอกชนของนักศึกษาโดยส่วนใหญ่เป็นประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกชายและซึกขวาสำหรับชาย / หญิง และประเภทที่พักอาศัยเอกชนที่อยู่รวมกัน ไม่แยกชาย-หญิง

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสัมพันธ์แบบเพื่อน ได้ผลดังนี้ นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อเพิ่งรู้จักกัน เมื่อมีความคุ้นเคยกับเพื่อน เมื่อมีความคุ้นเคยกับเพื่อนมากขึ้น เมื่อมีมิตรภาพกับเพื่อนเริ่มต้นขึ้น เมื่อมีมิตรภาพกับเพื่อนมั่นคงขึ้น และเมื่อมีการรักษามิตรภาพกับเพื่อนให้ดีขึ้น ส่วนนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับบางครั้ง เมื่อมีมิตรภาพกับเพื่อนเสื่อมลง

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสัมพันธ์แบบคนรัก ได้ผลดังนี้ นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับบางครั้ง เมื่อมีการเลือกคนรัก เมื่อมีความสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองต่อคนรัก เมื่อมีการสื่อสารกับคนรักเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น เมื่อมีการสื่อสารกับคนรักที่เข้มข้นขึ้น เมื่อมีการสื่อสารเพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างเรากับคนรัก และเมื่อมีการจัดการความสัมพันธ์กับคนรัก ส่วนนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรัก โดยภาพรวมแทบจะไม่เคยมีคือ การผูกมัดกับคนรัก

7. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก ได้ผลดังนี้ นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในระดับบ่อยครั้ง แต่แทบจะไม่เคยมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามความสัมพันธ์ของตัวแปร ได้ตามลำดับดังนี้

1. ความสัมพันธ์แบบเพื่อนของนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสัมพันธ์แบบคนรัก ทั้งนี้เนื่องจากว่า ในความสัมพันธ์แบบเพื่อนดำเนินไปอย่างมีขั้นตอน (Stages of Relationship) กล่าวคือ ความสัมพันธ์ที่เริ่มจากการเพ่งรู้จัก การคุ้นเคย การคุ้นเคยกันมากขึ้น การที่มีมิตรภาพกับเพื่อนเริ่มต้นขึ้น การที่มีมิตรภาพกับเพื่อนมั่นคงขึ้น รวมทั้งเมื่อมิตรภาพกับเพื่อนเสื่อมลง ก็มีการกลับมารักษามิตรภาพกับเพื่อนให้ดีขึ้น (Wood, 2008)

นอกจากนี้ สุพัตรา สุภาพ (2535: 17) กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์โดยเฉพาะของวัยรุ่นมักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมที่แต่ละคนยึดถือ และส่วนใหญ่ก็มักจะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย กลุ่มมีอิทธิพลมากต่อความต้องการของวัยรุ่น ดังนั้น ความต้องการที่เป็นจริงก็คือ ความต้องการของตนเองบวกกับความต้องการของสังคม ความสัมพันธ์แบบเพื่อนจึงเริ่มตั้งแต่การพูดคุยกันในเรื่องทั่วไป การไม่เปิดเผย การทำกิจกรรมเล็กน้อย จนกระทั่งมีการพูดคุยในเรื่องที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจ และพูดคุยกันในทั้งในเชิงกว้างและเชิงลึกมากขึ้น ทำให้มีโอกาสค้นหาและเลือกบุคคลที่รักที่ตรงกับความต้องการได้ ความสัมพันธ์จึงค่อยๆ พัฒนาสู่ความสัมพันธ์แบบคนรักได้

ปรากฏการณ์ข้างต้นสอดคล้องกับทฤษฎีการแทรกซึมในสังคม (Social Penetration Theory) นักจิตวิทยาสังคมชื่อ Irwin Altman & Dalmas Taylor (1987) ได้กล่าวถึงแนวคิดสำคัญของทฤษฎีการแทรกซึมในสังคม เพื่ออธิบายการพัฒนาความสัมพันธ์ของความรัก แนวคิดสำคัญของทฤษฎีนี้คือ ในความสัมพันธ์ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบเพื่อน สมาชิกในครอบครัว คู่รัก หรือเพื่อนร่วมงาน จะอยู่ใน 2 แนวคิดคือ แนวกว้างและแนวลึก (Breadth and Depth) แนวกว้างจะเป็นจำนวนหัวข้อที่พูดคุยกันกับบุคคลอื่น ส่วนแนวลึกเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอัตมโนทัศน์ (Self-concept) และหัวข้อที่มีการเปิดเผยมากและลึกซึ้ง โดยทั่วไป ความสัมพันธ์เริ่มจากการพูดคุยไม่กี่หัวข้อ (Narrow Breadth) และผิวเผิน และจะพูดคุยอย่างเข้มข้นขึ้นทั้งแนวกว้างและแนวลึกเมื่อวันเวลาผ่านไป กล่าวคือ จะพูดคุยหลายหัวข้อและพูดคุยเรื่องส่วนตัวมากขึ้น ความสนิทสนมและความคุ้นเคยจะมีมากขึ้นเมื่อปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นของบุคคลได้แทรกซึมจาก

บุคลิกภาพที่เห็นภายนอกจนกระทั่งถึงสิ่งที่อยู่ภายในตน กล่าวคือ เราจะเริ่มต้นจากการรู้จักนิสัยภายนอกก่อน หลังจากนั้นก็พัฒนาความสัมพันธ์รู้จักนิสัยกันและรักชอบพอกันมากขึ้น

2. ประเภทของที่พักอาศัยเอกชน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบความสัมพันธ์ของนักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชน ในบางส่วนดังนี้

2.1 พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนของนักศึกษาค่อนข้างมีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อความสัมพันธ์แบบเพื่อน การที่นักศึกษาใช้เวลาส่วนใหญ่ในที่พักอาศัยเอกชนตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ในตอนเย็น รวมทั้งวันเสาร์และวันอาทิตย์ และนักศึกษามีโอกาสพบกับเพื่อนเพศเดียวกันอย่างสม่ำเสมอ และเพื่อนต่างเพศในบางครั้ง อีกทั้งได้ทำกิจกรรมร่วมกันทั้งกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ และยังมีเพื่อนที่มาเยี่ยมเยียนที่ที่พักอาศัยเอกชนด้วย ความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการพบปะและการมีปฏิสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดการขัดเกลาทางสังคม (Socialization)

ปรากฏการณ์ข้างต้นสอดคล้องกับทฤษฎีการขัดเกลาทางสังคม นักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ Albert Bandura (1977) ได้กล่าวถึงแนวคิดสำคัญของทฤษฎีการขัดเกลาทางสังคม เพื่ออธิบายการเรียนรู้ของมนุษย์ แนวคิดสำคัญของทฤษฎีนี้คือ การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต / การเลียนแบบในบริบทต่างๆ และเนื่องจากมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัวอยู่เสมอ ดังนั้น พฤติกรรมส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต / การเลียนแบบจากตัวแบบ

การใช้ชีวิตส่วนใหญ่ของนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนร่วมกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่จะแบ่งปันความคิดเห็นต่างๆ ร่วมกัน เกิดความเข้าใจกันที่จะกระทำสิ่งใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นอย่างจริงจัง จนเกิดความสนิทสนมเป็นเพื่อนกันได้บนความแตกต่าง ซึ่งสอดคล้องกับ Wood (2004) ที่กล่าวว่า ความแตกต่างหลายๆ ด้านในสังคม เช่น เพศ เชื้อชาติ ชนชั้น วัฒนธรรม อายุ ความสามารถ เป็นต้น ทำให้เกิดมุมมองด้านอัตลักษณ์และการเกิดปฏิสัมพันธ์ (Identity and Interaction) การเข้าใจถึงความหลากหลายทำให้เข้าใจพฤติกรรมมนุษย์และการสื่อสารของมนุษย์ การขัดเกลาทางสังคมเป็นกระบวนการที่สอนให้เราทราบว่าเราจะสื่อสารและตีความหมายที่บุคคลอื่นพูดหรือมีพฤติกรรมกับเราอย่างไร ซึ่งเป้าหมายและลักษณะการสื่อสารอาจแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ค่านิยม และปทัสถานของกลุ่มสังคมนั้นๆ

2.2 พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน และประเภทของที่พักอาศัยเอกชน (ที่พักอาศัยเอกชนประเภท แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง) สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามคือ ความสัมพันธ์แบบเพื่อนได้ การศึกษานี้พบว่า นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับเพื่อนเพศเดียวกันอยู่ในระดับสม่ำเสมอ รวมทั้งที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง ทำให้มีโอกาสที่จะพบเพื่อนเพศเดียวกันมากกว่าเพื่อนต่างเพศ การพบเพื่อนเดียวกัน

ทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัย เข้าใจและยอมรับในมุมมอง ความคิด และความรู้สึกของกันและกัน มีการสื่อสารกันอย่างซื่อสัตย์และตรงไปตรงมา เปิดใจกว้าง และสร้างความสัมพันธ์แบบเพื่อนได้

2.3 พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนของนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนค่อนข้างมีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อความสัมพันธ์แบบคนรัก เนื่องจากนักศึกษาใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนเป็นประจำอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา หรือมากกว่านั้น ทำให้มีเวลาที่ได้พบปะเพื่อนหลายกลุ่ม รวมทั้งเพื่อนต่างเพศด้วยในที่พักอาศัยเอกชน ความสัมพันธ์แบบคนรักจึงอาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งศูนย์สุขภาพจิต (2552) กล่าวว่า วัยหนุ่มสาวเป็นวัยที่ชายและหญิงเริ่มสนใจเพศตรงข้ามและมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ในรูปแบบของความรักขึ้นมา ความรักระหว่างหญิงชายมักเริ่มต้นจากความรู้สึกชอบพอกัน เกิดอารมณ์รัก อยากเห็นหน้าและต้องการพูดคุยใกล้ชิด ประกอบกับความพึงพอใจและความใคร่

2.4 พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน และประเภทของที่พักอาศัยเอกชนไม่สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ตัวแปรตามคือ ความสัมพันธ์แบบคนรัก ทั้งนี้ Petronio (2003) กล่าวถึงทฤษฎีการจัดการความเป็นส่วนตัวในการสื่อสาร (Communication Privacy Management Theory) ที่เน้นการสร้างเขตแดน (Boundaries and Borders) ที่ใช้ตัดสินว่าบุคคลอื่นจะข้ามเขตแดนนี้ได้หรือไม่ ในด้านความสัมพันธ์ เรามีการพิจารณาไตร่ตรองก่อน (Mental Calculus) เพื่อตัดสินว่าจะแบ่งปันข้อมูลให้บุคคลอื่นหรือจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ ดังนั้น แม้นักศึกษาจะมีความใกล้ชิดหรือรู้จักกับเพื่อนต่างเพศเป็นอย่างดี ก็อาจพิจารณาถึงขอบเขตของความสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไปด้วย นอกจากนี้ เบญจมิน เอส บลูม (Bloom, 1975 อ้างถึงใน ภัทรมน เพ็งส้ม, 2544) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสถานของเลวิน (Lewin's Field Theory) โดยแนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีสถานของเลวินคือพฤติกรรมมนุษย์เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลในตัวบุคคลกับอิทธิพลภายนอกที่แต่ละบุคคลรับรู้ด้วย บุคคลจะมีพฤติกรรมอะไร อย่างไร และเมื่อไร จึงไม่ได้ถูกกำหนดโดยความต้องการของมนุษย์หรือโดยสิ่งเร้าภายนอกอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ถูกกำหนดโดยอิทธิพลมากมายทั้งภายในและภายนอกที่สัมพันธ์กันตามประสบการณ์ของบุคคล

3. นักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อนและแบบคนรัก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก ในบางส่วน ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์แบบเพื่อนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน กล่าวคือ ถ้าความสัมพันธ์แบบเพื่อนเปลี่ยนแปลงเชิงบวก จะส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนเชิงบวกเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับศรีเรือน แก้วกังวาล (2549: 338) ที่กล่าวว่า การคบเพื่อนร่วมวัยเป็นพฤติกรรมทางสังคมที่สำคัญยิ่งต่อจิตใจของวัยรุ่น แต่การคบเพื่อนย่อมมีทั้งคุณและโทษ เพื่อนอาจเป็นผู้ประคับประคองจิตใจของวัยรุ่นในยาม

ทุกซัร่อน เพื่อนทำให้วัยรุ่นรู้สึกถึงการเป็นเจ้าชีวิตของกันและกัน แต่ในมุมมองกลับกันเพื่อนอาจชักนำวัยรุ่นไปในทางที่เสื่อมเสีย ผู้เป็นอาชญากรวัยรุ่นมากมายในแทบทุกประเทศนั้นเมื่อค้นหาสาเหตุมักพบว่า ปังจัยหนึ่งเกิดจากเพื่อนชักจูง และประวัติเด็กที่เสียคน เช่น เกร ดิทยาเสพติด นั้นล้วนมีสาเหตุมาจากการถูกเพื่อนชักจูง เพราะจิตใจวัยรุ่นนั้นละเอียดอ่อน ฉะนั้น การรู้จักคบเพื่อนที่ดีและชักจูงกันไปในทางที่ดีจึงเป็นพฤติกรรมที่สำคัญของวัยรุ่น

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์แบบเพื่อนสามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนได้ ทั้งนี้เนื่องจากในความสัมพันธ์แบบเพื่อนมีการทำกิจกรรมร่วมกัน และมีการเปิดเผยตัวเอง (Self-disclosure) ปรากฏการณ์ข้างต้นสอดคล้องกับการเปิดเผยตัวเอง นักจิตวิทยาชาวอเมริกันชื่อ Joseph Luft & Harry Ingham (Luft, 1969 อ้างถึงใน Wood 2008) ได้กล่าวถึงแนวคิดสำคัญของการเปิดเผยตัวเอง เพื่ออธิบายถึงความเข้าใจตนเองหรืออัตมโนทัศน์ แนวคิดสำคัญของทฤษฎีนี้คือ การเปิดเผยตัวเองเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตัวเราให้ผู้อื่นได้รับรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจความหมายร่วมกัน และนำไปสู่ความใกล้ชิดสนิทสนมกัน โดยในช่วงต้นของการพัฒนาความสัมพันธ์ จะมีการเปิดเผยซึ่งกันและกัน (Reciprocity of Disclosures) และจะเต็มใจที่จะเปิดเผยความรู้สึกส่วนตัวของกันและกันเมื่ออีกฝ่ายก็เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวด้วยเช่นกัน (Cunningham, Strassberg, & Hann, 1986) และเมื่อเริ่มมีการเปิดเผย ก็เริ่มมีความคุ้นเคยที่จะพูดคุยกันในหัวข้อที่ปลอดภัย รวมทั้งมีพฤติกรรมที่เป็นบวกด้วย เช่น ชวนอ่านหนังสือ หรือทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม

3.2 ความสัมพันธ์แบบคนรักมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน กล่าวคือ ถ้าความสัมพันธ์แบบคนรักเปลี่ยนแปลงเชิงบวก จะส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนเชิงบวกเช่นกัน นอกจากนี้ ความสัมพันธ์แบบคนรักยังสามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนได้ ทั้งนี้เนื่องจากว่า ก่อนที่ความสัมพันธ์จะมีการพัฒนาจนกระทั่งเป็นความสัมพันธ์แบบคนรัก ความสัมพันธ์แบบเพื่อนจะเกิดขึ้นก่อนจนสนิทสนมกัน ดังนั้น ในความสัมพันธ์แบบคนรักจึงยังมีลักษณะของความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ด้วย เช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีค่านิยม ทักษะคติ บุคลิกภาพ เหมือนกัน การแลกเปลี่ยนข้อมูลกันและกัน เป็นต้น

3.3 ความสัมพันธ์แบบเพื่อนและพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ความสัมพันธ์แบบเพื่อนไม่ได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก ทั้งนี้เนื่องจากในความสัมพันธ์แบบเพื่อนเป็นเรื่องของการสร้างมิตรภาพ (Friendship) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนิทสนม (Intimacy) การยอมรับ (Acceptance) การได้รับความไว้วางใจ (Trust) เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลกัน (Practical assistance) และ

สนับสนุนซึ่งกันและกัน (Support) ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น การทำรายงาน การทำกิจกรรมเพื่อความรู้ ความบันเทิง ฯลฯ

3.4 ความสัมพันธ์แบบคนรักมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก กล่าวคือ นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบคนรักมาก นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักน้อย ทั้งนี้เนื่องจากว่า ขั้นตอนของความสัมพันธ์แบบคนรักเริ่มตั้งแต่การเลือกคนรัก ความสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองต่อคนรัก การสื่อสารกับคนรักเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น การสื่อสารกับคนรักที่เข้มข้นขึ้น การสื่อสารเพื่อประเมินความสัมพันธ์ การผูกมัดกับคนรัก และการจัดการความสัมพันธ์กับคนรัก ดังนั้น เมื่อความสัมพันธ์แบบคนรักเกิดขึ้น การยึดติดกับสิ่งแวดล้อมภายนอกอื่นๆ เช่น การ ไปดูหนัง ไปงานเลี้ยง ฯลฯ จะน้อยลง แต่จะอยู่ในโลกส่วนตัวมากกว่า และจากการศึกษานี้พบว่า นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนแทบจะไม่เคยมีการผูกมัดกับคนรัก ดังนั้น นักศึกษาชายหรือนักศึกษาหญิงอาจยังไม่เกิดการรับรู้ความสนิทสนมที่เกิดขึ้นกับคนรักจนถึงขั้นการตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน หรือยอมที่จะแสดงพฤติกรรมบางอย่างที่ไม่สร้างสรรค์ เช่น การทดลองเสพยาเสพติด การค้ายาเสพติด การยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักในวัยเรียน เป็นต้น ซึ่ง James Honeycutt (1993) ได้อธิบายเพิ่มเติมจากแนวคิดทฤษฎีการแทรกซึมในสังคมของ Irwin Altman & Dalmas Taylor ว่า ความสนิทสนม (Intimacy) จะพัฒนาได้ขึ้นอยู่กับการที่เรารับรู้และการตีความปฏิสัมพันธ์นั้น ไม่ใช่เกิดจากตัวปฏิสัมพันธ์เอง เช่น หากฝ่ายหนึ่งเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับทราบ และทั้งคู่รับรู้ว่าการเปิดเผยตนเองนำไปสู่ความสนิทสนมที่เพิ่มขึ้น ความสัมพันธ์ดังกล่าวก็จะเพิ่มขึ้นด้วย แต่หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้รับรู้เช่นนี้ การเปิดเผยตนเองก็จะไม่ใช่การแนวทางการสร้างความสนิทสนม

4. นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก ที่แตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

4.1 นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนแตกต่างกัน มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นและคะแนนเฉลี่ยลดลงใกล้เคียงกัน โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น การศึกษารังนี้พบว่า พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนกับเพื่อน โดยภาพรวมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง และในแต่ละกิจกรรมก็อยู่ในระดับบ่อยครั้งเช่นเดียวกัน เช่น นักศึกษาชวนกันอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียน มีการให้คำแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือในการทำการบ้านหรือรายงาน ซึ่งมีลักษณะในเชิงบวกหรือสร้างสรรค์ หรือถึงแม้จะไม่ใช่วิธีการเรียน

พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนก็กระทำกันเป็นกลุ่ม เช่น ชวนกันไปเดินเล่นซื้อของจำเป็นในชีวิตประจำวัน ชวนกันไปเป็นกลุ่มไปเที่ยวต่างจังหวัด ชวนไปเที่ยวบ้านของกันและกัน ชวนกันไปดูหนัง ร้องเพลงเป็นกลุ่ม และชวนกันไปหาของกินอร่อยๆ ตามสถานที่ต่างๆ

ปรากฏการณ์ดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ชนก ธานีวัฒน์ (2551) ที่ศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักเรียนอาชีวศึกษาในหอพักเอกชนที่จดทะเบียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ” พบว่า โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 217 คนมีพฤติกรรมในด้านการทำรายงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนเหมาะสมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นพฤติกรรมด้านการทบทวนบทเรียนและด้านการใช้เวลาว่าง ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 4 ด้านนี้อยู่ในส่วนของพฤติกรรมการใช้ชีวิตทั่วไปของนักเรียนอาชีวศึกษาในหอพักที่เป็นพฤติกรรมเชิงบวก นอกจากนี้ มณูชกา พุทธสุวรรณ (2550) ได้ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยและหอพักนอกมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาหอพักในและหอพักนอกมีพฤติกรรมที่เป็นค่านิยมร่วมด้านความรับผิดชอบตนเองในเรื่องการเรียน และการทำกิจกรรมค่อนข้างมาก สามารถพบเห็นนักศึกษาจับกลุ่มทบทวนวิชา ทำการบ้าน ทำรายงานและทำกิจกรรมต่างๆ บริเวณใต้หอพัก และลานบริเวณหอพักอยู่เสมอ

4.2 นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก ในที่พักอาศัยเอกชนแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักที่แตกต่างกัน มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นและคะแนนเฉลี่ยลดลงใกล้เคียงกัน โดยภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น การศึกษาครั้งนี้พบว่า พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนกับเพื่อนที่เป็นคนรัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับแทบจะไม่เคย และในแต่ละกิจกรรมก็อยู่ในระดับแทบจะไม่เคย และไม่เคย เช่น ชวนไปเที่ยวยามค่ำคืนตามผับ บาร์ คาราโอเกะ สองต่อสอง ชวนสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจนดึก ชวนไปดื่มแอลกอฮอล์ ชวนเล่นเกมออนไลน์จนดึก ชวนไปอยู่ห้องเดียวกัน ชวนเล่นการพนัน ขอมิเพศสัมพันธ์ ชวนทดลองยาเสพติดประเภทต่างๆ และชวนให้ค้ายาเสพติด ซึ่งมีลักษณะในเชิงลบหรือไม่สร้างสรรค์ และพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักที่ปรากฏบางครั้ง เช่น ชวนไปดูหนังสองต่อสอง ซึ่งเป็นกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสีย คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักจึงเพิ่มขึ้น

ปรากฏการณ์นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพิมพ์ชนก ธานีวัฒน์ (2551) ที่ศึกษาเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักเรียนอาชีวศึกษาในหอพักเอกชนที่จดทะเบียนในเขตอำเภอ

เมือง จังหวัดศรีสะเกษ” พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 217 คน นอกจากมีพฤติกรรมในด้านการทำรายงานและความสัมพันธ์กับเพื่อนเหมาะสมเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นพฤติกรรมด้านการทบทวนบทเรียนและด้านการใช้เวลาว่าง ตามลำดับ ซึ่งทั้ง 4 ด้านนี้อยู่ในส่วนของพฤติกรรมการใช้ชีวิตทั่วไปของนักเรียนอาชีวศึกษาในหอพักที่เป็นพฤติกรรมเชิงบวก ส่วนพฤติกรรมด้านหนี้สิน การใช้จ่าย และด้านพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง จึงทำให้พฤติกรรมการใช้ชีวิตที่อาจทำให้เกิดปัญหานั้นมีอยู่บ้างแต่ไม่มากจนเกินไป คือรู้จักบริหารจัดการกับปัญหาต่างๆ ของตนได้ในระดับหนึ่ง

ข้อจำกัดงานวิจัย

1. โดยส่วนใหญ่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในช่วงเย็น เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่นักศึกษากลับบ้านที่พักออาศัยเอกชน แต่ช่วงเวลาดังกล่าวนักศึกษาเหน็ดเหนื่อยจากการเรียน ทำให้ขาดความสนใจในการตอบแบบสอบถามและมีความใส่ใจในการตอบแบบสอบถามน้อย
2. ความไม่ชัดเจนของประเภทที่พักอาศัยเอกชน ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามไม่รู้แน่ชัดว่าที่พักอาศัยที่ตนเองพักอยู่นั้นจัดเป็นที่พักออาศัยประเภทใด เช่น ที่พักอาศัยแจ้งว่าเป็นที่พักอาศัยประเภทแยกชาย / หญิง แต่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นชายและหญิงอยู่ร่วมกัน ทำให้ผู้วิจัยต้องสอบถามกับผู้ดูแลที่พักอาศัยเอกชน ซึ่งอาจเกิดความสับสนทำให้แยกประเภทของที่พักอาศัยผิดพลาดได้
3. การศึกษานี้มีจำนวนข้อคำถามมาก เนื่องจากการศึกษาตัวแปรแทรกกลางหลายตัว ซึ่งอาจทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความสับสนได้
4. ภาษาที่ใช้ อาจทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน เช่น พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักออาศัยเอกชน ความสัมพันธ์แบบเพื่อน ความสัมพันธ์แบบคนรัก พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน และ พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามอาจไขว้เขวได้
5. งานวิจัยนี้คาดคะเนว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทุกคนมีคนรักด้วยในที่พักออาศัยเอกชนเท่านั้น ซึ่งงานวิจัยควรมีการคัดเลือก (Screen) ข้อมูลเรื่องคนรักก่อน โดยถามจากข้อมูลทั่วไปในแบบสอบถาม ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีคนรักอยู่ในที่พักอาศัยเอกชนด้วยกัน จึงให้ตอบคำถามส่วนนี้ ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีคนรักก็ข้ามส่วนนี้ไป เพื่อข้อมูลที่ได้มาจะถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ความสัมพันธ์แบบเพื่อนของนักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสัมพันธ์แบบคนรักในระดับที่ยอมรับได้ และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์แบบเพื่อน ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดหลักสูตรให้กับนักศึกษาที่จะพักในที่พักอาศัยเอกชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนที่เหมาะสมและรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจสามารถวางแผนและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมในการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน

2. ที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกชายและขวาสำหรับชาย / หญิง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์แบบเพื่อน โดยนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกชายและขวาสำหรับชาย / หญิงมากขึ้น ก็จะมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนน้อยลง การอาศัยอยู่ในที่พักอาศัยเอกชนที่มีการแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกชายและขวาสำหรับชาย / หญิง ทำให้นักศึกษามีโอกาสพบปะเพื่อนต่างเพศน้อยลง อีกทั้งการสื่อสารและการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อนเพศเดียวกันก็น้อยลง ยกเว้นเพื่อนสนิท ซึ่งก็น่าจะเป็นข้อได้เปรียบ เพราะนักศึกษายู่ในช่วงวัยรุ่นที่มักสนใจเพื่อนต่างเพศมากกว่าเพื่อนเพศเดียวกัน ลักษณะที่พักอาศัยเอกชนดังกล่าวก็จะทำให้นักศึกษามีเวลาที่จะสนใจในการเรียนมากกว่าเรื่องอื่นๆ ดังนั้น กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ควรให้ผู้ประกอบการที่พักอาศัยเอกชนที่ยังไม่ได้จดทะเบียนหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ให้ไปดำเนินการจดทะเบียนหอพักตามพระราชบัญญัติหอพักพ.ศ. 2507 เพื่อให้ที่พักอาศัยเอกชนมีลักษณะที่แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกชายและขวาสำหรับชาย / หญิง อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

3. นักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อนและแบบคนรัก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดให้มีหลักสูตรที่สอนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมและการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ให้รู้จักเลือกคบเพื่อน และสร้างวินัยเรื่องการรักษาหน้าที่ของตนเอง เสรีภาพของตนเอง และการไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งฝึกฝนให้รู้จักความรับผิดชอบและการช่วยเหลือผู้อื่น และสามารถใช้ชีวิตกับเพื่อนหรือการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้น ทำให้การอยู่ในที่พักอาศัยเอกชนไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา แต่สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างได้ในรูปแบบของการเอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้ร่วมกัน

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยอาจจัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งภายในมหาวิทยาลัยและกิจกรรมที่ร่วมกับผู้ประกอบการที่พักอาศัยเอกชน เพื่อให้นักศึกษาตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น

ในการพักในที่พักรักษาเอกชน เนื่องจากปัจจุบันนักศึกษาจำนวนมากชอบอยู่ในที่พักรักษาเอกชน และนักศึกษาอาจคิดว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่น่าสนใจ ตื่นเต้นและน่าท้าทาย เพราะได้มีโอกาสเลือกคบเพื่อนที่มีความหลากหลาย นลินี ทวีสิน (2553) กล่าวว่า การเลือกคบเพื่อนในระดับมหาวิทยาลัย จะมีอิทธิพลต่ออนาคตโดยตรงของนักศึกษามากกว่าเพื่อนในระดับมัธยมศึกษา เพราะนักศึกษาอยู่ในวัยที่เตรียมปรับตัวเป็นผู้ใหญ่เพื่อเข้าสู่ชีวิตทำงาน ดังนั้น หากเลือกคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม ย่อมทำให้ได้รับอิทธิพลเชิงลบมาด้วย และอาจนำไปสู่การใช้เวลาอย่างไม่เหมาะสม ไม่เกิดประโยชน์สูงสุด นักศึกษาบางคนอาจต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนสูง จึงอาจยอมทำตามกลุ่มเพื่อนจนสูญเสียความเป็นตัวเอง ซึ่งการเป็นคนที่ติดเพื่อนมากเกินไปอาจแยกแยะในการทำสิ่งที่เหมาะสมกับตนได้นั้น ย่อมเป็นการเสียโอกาสในชีวิต ในทางกลับกัน หากนักศึกษารู้จักคบเพื่อนที่เหมาะสมแล้ว จะส่งผลดีانبวกต่อตนเอง ทำให้มีเพื่อนที่เป็นกำลังใจและคอยช่วยเหลือสนับสนุนกันในการเรียนและการพัฒนาชีวิตด้านต่าง ๆ ทั้งจากการทำกิจกรรมร่วมกัน การศึกษาหาความรู้และร่วมฝ่าฟันอุปสรรคในการเรียนด้วยกัน

4. นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรักที่แตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ประกอบการที่พักรักษาเอกชนควรสื่อสารกับพ่อแม่ผู้ปกครองของนักศึกษา เพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่า การพักรักษาในที่พักรักษาเอกชนไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยผู้ประกอบการและผู้ดูแลที่พักรักษาเอกชนควรจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพทั้งภายในและภายนอกให้มีความสะดวก สะอาด น่าอยู่และปลอดภัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา นอกจากนี้ ผู้ประกอบการและผู้ดูแลที่พักรักษาเอกชนควรให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณาจารย์ที่จะมาตรวจสอบและเยี่ยมเยียนที่พักรักษาเอกชน เพื่อป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา และให้ความสำคัญด้วยการออกตรวจดูความเรียบร้อยทั้งในอาคารและนอกอาคารของที่พักรักษาเอกชนในช่วงเวลาเย็นด้วย ทั้งนี้สังเกตได้ว่าในช่วงเวลาเย็นเป็นเวลาที่นักศึกษามักจะเริ่มต้นการทำรายงาน ทบทวนตำรา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ของนักศึกษาที่เลือกเข้าพักในที่พักรักษาเอกชน
2. ควรมีการวิจัยบทบาทและหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับที่พักรักษาเอกชนในการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัติหอพักพ.ศ. 2507
3. ควรศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในที่พักรักษาเอกชน